

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulío tis Epikrateias (Grecja) w dniu 11 marca 2010 r. — Amaltheia I Naftiki Etaireia przeciwko Ypourgos Emporikis Naftilias

(Sprawa C-129/10)

(2010/C 134/39)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulío tis Epikrateias (Grecja)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Amaltheia I Naftiki Etaireia

Strona pozwana: Ypourgos Emporikis Naftilias

Pytania prejudycjalne

Czy przepisy art. 1 i 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3577/92 z dnia 7 grudnia 1992 r. dotyczącego stosowania zasady swobody świadczenia usług w transporcie morskim w obrębie państw członkowskich (kabotaż morski) (Dz.U. L 364, s. 7) interpretowane w zgodzie z zasadą swobody świadczenia usług pozwalają na przyjęcie przepisów krajowych, na podstawie których armatorzy mogą świadczyć usługi kabotażu morskiego tylko po uprzednim uzyskaniu zezwolenia administracyjnego, które wydawane jest w ramach systemu udzielania zezwoleń mającego na celu sprawdzenie między innymi czy przy wzięciu pod uwagę sytuacji istniejącej w określonym porcie zadeklarowane przez armatora trasy mogą być obsługiwane z zachowaniem bezpieczeństwa statku i porządku w porcie oraz sprawdzenie czy statek objęty wnioskiem o udzielenie zezwolenia znajduje się w odpowiednim stanie aby bez trudności przybyć do określonego portu w czasie zadeklarowanym przez armatora jako zamierzona chwila wykonania określonej trasy ale kryteria, na podstawie których kwestie te podlegają ocenie przez administrację publiczną i w szczególności okoliczność, że jest więcej armatorów zainteresowanych określoną przystanią w tej samej chwili w tym samym porcie nie zostały ustalone?

Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2010 r. — Parlament Europejski przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-130/10)

(2010/C 134/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Parlament Europejski (przedstawiciele: E. Perillo, K. Bradley, A. Auersperger Matić, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 1286/2009 ⁽¹⁾ z dnia 22 grudnia 2009 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 881/2002 ⁽²⁾ wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami;

— utrzymanie w mocy rozporządzenia Rady (UE) nr 1286/2009 do chwili zastąpienia go innym aktem prawnym;

— obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Parlament Europejski utrzymuje, że rozporządzenie Rady (UE) nr 1286/2009 z dnia 22 grudnia 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami jest nieważne z następujących powodów:

— zważywszy na jego cel i treść, właściwą podstawą prawną do wydania rozporządzenia byłby art. 75 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

— alternatywnie, przesłanki do skorzystania z art. 215 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie zostały spełnione, ponieważ nie przedstawiono żadnej właściwej propozycji, a Rada nie przyjęła wcześniej decyzji zgodnie z tytułem V rozdział 2 Traktatu o Unii Europejskiej.